

er det netop denne Mand. Det ærede Medlem har her fremført Oplysninger, som ikke have været mig bekendt tidligere. Jeg er glad over at have faaet disse Oplysninger og derved være kommen til at lære denne Mand nærmere at kende, thi det er jo ikke saadan ganske grebet ud af Luften, naar han er bleven rost fra forskellige Sider; man har troet, at det virkelig var en Mand, som med Alvor, Interesse og Kærlighed vilde tage sig af den Sag, han her var sat til at varetage. Men efter de Oplysninger, som ere forelagte af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), viser det stik modsatte sig jo at være Tilfældet; det viser sig, at den Maade, hvorpaa han røgter sit Hverv, er absolut forkastelig, og at denne Mand absolut ikke egner sig til at lede disse Anstalter. Jeg haaber, at det Udvalg, som vil blive nedsat om dette Lovforslag, vil tage Hensyn til disse mine Betragtninger, og at man vil komme fremad paa den Bane, jeg her har antydet. Thi jeg anser den Bane, som Børneopdragelsessagen er inde paa for Øjeblikket, for at være en aldeles forkert Bane; det bør være Opdragelse, ikke Straf, der tragtes efter; men her bliver det Straf i Stedet for Opdragelse.

Jeg vil paapege en Ting til, og det er dette, at man jo i alt for høj en Grad knytter økonomiske Interesser til denne Børneopdragelse. Vi have jo hørt skildret af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), hvorledes Børnehjemmene rundt omkring i Landet — hvad man for øvrigt kan tænke sig efter den Maade, hvorpaa de ere indrettede — ere interesserede i, at de faa Børn derud, og at Overinspektøren — og de overordnede Myndigheder i det hele taget — har i sin Magt at begunstige enkelte Hjem, f. Eks. „Godhavn“ her paa Sjælland, paa andre Hjemms Bekostning, hvor Børnene snarere burde bringes hen, og derved bringe en økonomisk Misère til Veje paa de Steder, hvor man nægter at sende Børnene hen. Saa-danne økonomiske Interesser bør paa ingen Maade knytte sig til Børneopdragelsen, det bør være Hensynet til Børneopdragelsen alene og ikke andre Hensyn, der gøre sig gældende. Ogsaa dette, mener jeg, maa tages under Overvejelse, naar det Udvalg bliver nedsat, som skal behandle det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal derefter gaa over til den Side af Sagen, der har været Hovedmomentet i den Debat, der har fundet Sted angaaende denne Sag, og der vil jeg sige, at ligesom

det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) i høje Toner roste Overinspektøren og anbefalede ham til den Stilling, han ifølge det foreliggende Lovforslag skal indtage, saaledes roste han jo ogsaa Fru Bransholm ovre paa „Hebron“ og gav hende i høj Grad en Støtte og Anerkendelse, som man, efter hvad der foreligger, dog skulde tro, at et Medlem af Regeringspartiet her i Danmark maatte vægre sig ved at fremkomme med. Thi man bør jo dog gaa ud fra, at det ærede Medlem har læst Forhørene igennem og véd, hvad der staar deri — jeg antager, han har gjort det —, men saa maa han jo vide, at der jo er uhyre meget, som er foregaaet paa „Hebron“, der fortjener den skarpeste Fordømmelse. Og naar han i sin lange Tale udelukkende holder Haanden over den Kvinde, som har ledet dette Børnehjem paa denne forkastelige Maade, saa begaar det ærede Medlem noget, som han ikke burde begaa: han fremmer derved netop de Onder, som Forhørene have bragt for Dagen, og som det bør være enhver retskaffen Mands Pligt at arbejde hen til at faa afskaffet selv med de haardeste Midler.

Det var den ene Side af Sagen: at den ærede Ordfører har baaret sig ad paa denne Maade overfor en Person, som fortjener den skarpeste Kritik. Men ogsaa overfor det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) har han jo anvendt en Tone og Fremgangsmaade, som det i højeste Grad maa forbyve kan komme til Orde her i det danske Folketing. Han har ikke taget i Betænkning at bruge Sammenligninger og Udtalelser, der jo ligefrem komme ind paa det sjofles Omraade. Han sagde om det ærede Medlem for Aarhus Nordre, at han med Skam har maattet lade denne Sag falde! Hvad er det dog for Udtryk, det ærede Medlem vover at bruge her i det danske Folketing overfor et Medlem som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds, den Mand, som har rejst denne store Sag, og som jo nu, som det viser sig, vinder Tilslutning fra forskellige Sider her i Tinget —, og saa vil det ærede Medlem vove at paastaa, at der kommer Skam over det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds, fordi han har rejst denne Sag! Han taler om Libertinisme og smudsige Tanker paa en saadan Maade, at der jo absolut ligger ligesom en Sigtelse imod det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds og imod andre indhyllt deri. Det forekommer mig rigtignok, at det er en Diskussionsmaade af en Art, der er saa